قلت لاشفردیه لک رشد ولی نظر ؛ ومن اعراضه اللطیف قوله
فی صدیق له بالمعرة یقاله له شمس ؛ لی بالمعرة شمس رضاه عین مرادی ؛
فلاتذموه انی ادری بشمس بلادی ؛ وکتب الیه فی وقت ؛
یاشمس اشعلت شمعا علیک عشر الاصابع ؛
ربما لمن قال قبلی الشمع فی الشمس ضایع ؛ ومن لطایفه قوله فی الاتصی بحلب
فؤادی الی الاتصی مایل ؛ ودمعی لهم فی محضی ومجیبی ؛
فیبنی ومن القوم نوع تجانس ؛ اذا طاب اصل الورد فهو نصیبی ؛ ومنه قوله
للمقدسی بقلبی حب جلق الدلیل ؛ فمن کان ذا خلیل فالمقدسی خلیلی ؛ ومن لطایف
اعراضه قوله باشیخ خل البطالی ؛ فالزهد بالشیخ لیق ؛
ولاتحب کمیتا ؛ فان فودک ابلق ؛ ومثله قوله
ولی صاحب بالمدح والهجو کسبه ؛ یقول اقدری کیف اصنع بالخلق ؛
اذا احمر وا وجهی وما بیضوا یدی ؛ ازرق لهم رجلی ولو خضر واعنقی ؛ ومثله قوله
لی صاحب واسمه سراج ؛ ما قرّ لی عنده قرار ؛ ومن اعراضه اللطیفه قوله
لسانه محرق لقلبی ؛ ان لسان السراج نار ؛ ومن اعراضه اللطیفه قوله
تجادلنا اما الزهراوی ؛ ام الخلاف ام ورد القطاف ؛ قوله
وعفی ذاک الجدل اصطلحنا ؛ وقد حصل الوفاق علی الخلاف ؛ ومن لطایفه قوله
یامن تولی قاضیا هذا قضا ؛ ام قدر ؛ عذرک فی نسیاننا ان القضا یعمی البصر
ومن اعراضه البدیعة قوله قدمات شیخی فاظهروا بخربه اوسلمه ؛
عیشوا الجهل بعد قضی بجله ؛ ومن اعراضه البدیعه قوله
دیار مصر هی الدنیا وساکنها ؛ هم الانام فقابلها بتبجیل ؛
یامن یباهی بغداد ودجلتها ؛ مصر مقدمة والشرح للنیل ؛ ومن اعراضه البدیعه
الغریبة قوله لاتجلوفی علی الانتقام فالحاه یحکی خیال الطیف ؛
عفوت عن مذنب ففزت ؛ غیر عدوی وجفن سیفی ؛ ومن لطایف مجونه
قوله جامکم قتمة مرعب ؛ هربت منه وانا صارخ ؛
قد سلخت جسمی اظفاره ؛ یا قوم هذا الاسود السالخ ؛ ومن لطایف اعراضه
قوله یامن غلا فی طلاب العلم مجتهدا ؛ لم یثنه عنه مال لا ولا ولد ؛
لاتبسطن لتقلید القضاء یدا ؛ ایرتضی ربقة التقلید مجتهد ؛ وکتب الی
قاضی

قاضی القضاه شیخ الاسلام شرف الدین ابن البارزی ؛
جیبتنی واخی تکالیف القضا ؛ وکبتنا مرضین مختلفین ؛
یاحجة عالم دهرنا اجیبتنا ؛ فلک التصرف فی دم الاحوین ؛
السابق قوله ؛ انی عدمت صدیقا ؛ فکان یعرف قدری ؛ دعنی لقلبی ودمعی علیه وادری ؛ مع تضمین المثل
ومن لطایف اعراضه قوله ؛ وقد ولی قضا شیرز ؛
انما شیرز نار ؛ وبها العامی مخلد ؛ قلت لا امکث فیها انا من حزب محمد ؛ ومن
اعراضه البدیعه الغریبه قوله مرض الفواد وحرحودی فهم ؛ واقام تذکاری وصبری ناخ ؛
احسان عینی کم سهاد کم بکا ؛ یا بها الانسان انک کادح ؛
ومن نکته البدیعة مع تضمین المثل قوله فی آل البیت علیهم الصلاة والسلام ؛
یا آل بیت النبی من بدلت ؛ فی حبکم دوحه فما غبنا ؛
من جاء عن بیته بحبکم ؛ قولوا له البیت والحدیث لنا ؛ ومن نکته الغریبه فی محتسب
قوله من ولی الحسبة بصر علی نعرض الواقف والعابر ؛
فلیس یحظی بالمنا والغنا ؛ فهم سوی المحتسب الصابر ؛ ومنه قوله
قد عجبنا لامیر ظلم الناس وسبح ؛ فهو کالجزار فیهم ؛ یذبح الله ویذبح ؛ ومن
اغراضه اللطیفه فی حلب قوله ؛ علیک بصهوة الشهبا تکفی ؛ بحوشها محاربة الزمان ؛
فللغرفات فی الفرد وس طیب ؛ یفوح شذاه من باب الجنان ؛
ومن مجونه اللطیفه فیمن دیتواله اربعة دراهم قوله
کل یوم دیتوا اربعة ؛ لکم فازددت علینا صعصعة ؛
قلواستفیت فی کیدنا ؛ قلت لستا هل تقطع الاربعه ومن لطایفه
قوله ناعورة مدعوره ؛ للبین تبکی طارت ؛ المآقوف کفها ؛ وهی علیه دایره ؛
ومن نکته الغریبه مع بدیع التضمین قوله
ذوجة مجد الدین والدها ؛ فواخذ عرض المجد اشبهها هما ؛
ان اباها وابا اباها ؛ قد بلغا فی المجد غایتاها ؛ ومن لطایف
مجونه قوله ملیحة مسطوله ؛ ان لمنها فما جری ؛ تقول کل خطبة ؛ ترعی الحشیش الاخضر ؛
ومن اعراضه البدیعة قوله رحمه الله تعالی مع حسن التضمین البدیع
کرهت وضوءا من قناة تساق من ؛ دما الرعایا او بسخرة مسلم ؛
سغشرق فی یوم الحساب ندامة ؛ کم شرقت صدر القناة من الدم ؛

Copyright © King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)